

वत् प्रवर्त्तते । कुम्भीकः स च विज्ञेय ईर्ष्यकं शृणु
चापरम् । दृष्ट्वा व्यवायमन्येषां व्यवाये यः प्रवर्त्तते ।
ईर्ष्यकः स च विज्ञेयः पण्डितं शृणु पञ्चमम् । यो भा-
र्याशान्दतौ भोक्तादङ्गनेव प्रवर्त्तते । ततः स्त्रीचेष्टिताकारो
जायते पण्डितसंज्ञितः । स्त्रीतौ पुरुषद्वयपि प्रवर्त्तताङ्गना
यदि । तत्र कन्या यदि भवेत् सा भवेन्नरचेष्टिता ।
आसेक्यश्च सुगन्धी च कुम्भीकश्च पराकस्तथा । सरेतस-
स्त्वमी ज्ञेया अशुक्रः पण्डितसंज्ञितः । अनया विप्रकृत्या तु
तेषां शुक्रवहाः तिराः । हर्षात् स्फुटत्वमायानि ध्व-
जोच्छ्वायस्ततो भवेत् ।

तस्य दायानधिकारिता अनंशशब्दे १४३४ उक्ता । तत्राय
विशेषः । “क्लोयोऽथ पतितस्तज्जः पङ्कुरुन्मत्तको
जडः । अन्वोऽचिकित्सरोगाद्याभर्त्तव्याः सुनिर्ग-
काः” या० व्याख्या मिता० “एतेषां विभागात् प्रागेव
दोषप्राप्त्यनंशत्वत् न पुनर्विभक्तानां विभागोत्तरकालम-
न्यौषधादिना दोषनिर्हरणे भागप्राप्तिरस्येव “विभक्तेषु
सुतो जातः सवर्त्तमानं विभागभाक्” इत्यस्य समानन्यायात् ।
क्लोयान्वौ यदि जन्मत आरभ्य तदा विभागानर्हयेव यदि
त्वन्नरा तदा, तदपगमश्चैव दोषादना, तर्हि “दृष्ट्यादा
तद्विभागः स्यादायव्ययविशेषितादिति” रीत्या विभाग-
हर्षिवेत्युक्तम् । अत्र विशेषः क्लोवादीनामनंशत्वात्तत्पु-
त्राणामप्यनंशत्वे प्राप्त इदमाह” मिता० “औरसाः
क्षेत्रजास्तेषां निर्दोषा भागहारिणः” । या० “एतेषां
क्लोवादीनामौरसाः क्षेत्रजा वा पुत्रा निर्दोषा अंश-
पक्षणविरोधिक्षेत्रादिशेरहिता भागहारिणः, अंश-
प्राहिणो भवन्ति । तत्र क्लोवस्य क्षेत्रजः पुत्रः सम्भव-
त्यन्येषामौरसा अपि । औरसक्षेत्रजयोर्पक्षणं इत-
रपुत्रव्युदासायम् । क्लोवादिदुहितृणां विशेषमाह
मिता० । “सुताश्चैषां प्रभर्तव्या यावद्भर्तृसात्कृताः” ।
या० “एतेषां क्लोवादीनां सुता दुहितरो यावद्विवाह
संस्कृता न भवन्ति तावद्भरणीयाः । चशब्दात् स्कार्थाच्च ।
क्लोवादिपत्नोनां विशेषमाह मिता० “अपुत्रायापितृयैषां भर्त-
व्याः साधुवृत्तयः । निर्वासा व्यभिचारिण्यः प्रतिकूलस्त-
देव च” या० । “एषां क्लोवादीनामपुत्राः पत्युः साधुवृत्तयः
सदाचाराचेद्भर्तव्या भरणीयाः । व्यभिचारिण्यस्तु
निर्वासाः । प्रतिकूलस्तदैवच निर्वासाभवन्ति भरणीया-
व्याव्यभिच रियत्येतत् । न पुनः प्रातिकूल्यभावेण भ-
रणमपि न कर्त्तव्यम्” मिता०

वीरमिलोदये विशेष ‘क्लोवादीनामपि दारपरिचहेण पुत्रस्य
भाव उत्ती मनुना “यद्यर्चिता तु दारैः स्यात् क्लोवादीनां
कथञ्चन । तेषामुत्पन्नतन्नामपत्यं दायमर्हति” । तन्तु-
रपत्यम् । नच क्लोवादेरुपनयनाभावेन पतितत्वात् कथं
दारसम्बन्ध इति वाच्यम् । उपनयनानर्हतया अनुप-
नीतत्वे गूढवदपतितत्वात्” ।

एतच्चिन्त्यं “सुखेभावाश्च ये केचित् क्लोवप्राया नपुंसकाः ।
ब्रह्मदण्डहता ये च ये च वै ब्राह्मणैर्हताः । महापात-
किनो ये च पतितास्ते प्रकीर्त्तिता” शु० त० ब्रह्मपु-
क्लोवस्य पतितत्वोक्तेः । केचित्तु तत्र उत्तराङ्गे “पतितानां
न दाहः स्यान्नान्ये हिमोऽस्थिसञ्चयः पातः कर्त्तव्यो न चाशु-
नाशौ च सदकक्रिया” इत्युक्तेरयोचाद्यभावाङ्गमिदं पा-
तित्यं नान्यत् । अतएव अनंशगणनायां याचवल्क्यादि-
भिः पतितत्वात् पृथक् क्लोवस्य कीर्त्तनं सङ्गच्छते इत्याहुः ।
मनुनाऽस्यापाङ्क्तोयत्वसुक्तम् “आचारहीनः क्लोवश्च नि-
त्ययाचनकस्तथा” इत्युपक्रमे “एतान् विगर्हिताचारान-
पाङ्क्तोयान् द्विजाधमान्” इति । “अस्योत्पत्तौ कारणसुक्तं
मनुना । “पुमान् पुंसोऽधिके शुके स्त्री भवत्यधिक-
स्त्रियाः । साय्येऽपुमान् पुंस्त्रियौ वा क्षीणास्ते च विप-
र्ययः” “पुंसोवोजे अधिकेऽयुग्मास्त्रिपुत्रो जायते स्त्री-
बीजेऽधिके युग्मास्त्रिपुत्रो दुहितैव । अतोऽप्याहारादिना
निजबीजाधिक्यं भार्यायाश्चाहारलाघवादिना बीजात्य-
त्वमदगमप्रायुग्मास्त्रिपुत्रार्थिना गन्तव्यमिति दर्शितं
स्त्रीपुंसायोस्तु बीजसामेऽपुमान् नपुंसकं जायते पुं-
स्त्रियाविति यमौ निःसारोऽस्य चोभयोरेव बीजे गर्भस्या-
सम्भवः” कुङ्कु० ।

कर्त्तव्यकर्मसु २२ निरुद्धाश्चेरअधीरे ४३ वक्रमहीने अमरः
तस्य भावः व्यञ्ज् । क्लेय न० । तत् क्लोवतः स्त्री । त्व
क्लोवत्व न० तद्भावे “मा क्लेव्यं गच्छ कौन्तेय ! नैतत्-
त्वय्युपपद्यते” गोता । “पुनरक्लावतया प्रकाशयताम्”
रघुः । “अक्लोवतया धैर्येण” मत्ति० । “कोहि धर्कोऽस्ति
ते भीष्म ! ब्रह्मचर्यमिदं दृष्ट्वा । यद्वारयसि भोक्ताङ्गा
क्लोवत्वाद्वा न संशयः” भा० ६०४० अ० । क्लेव्यश्च पुंस्त्रे-
न्द्रियोपघातः अशक्तिशब्दे ४७३ प्र० उदा० । जातस्य
क्लोवताकारणं च सुयुते दर्शितं यथा “शुक्रवहेद्दे धमन्यौ
तयोर्नूतं स्तनौ दृष्ट्वा च तत्र विद्वस्य क्लोवता चिरात्
प्रसेको रक्तशुक्रता च” । “क्लोवकृपांस्तिरीटनः” अथ०
८, ६, ७, क्लोववाचरति उग्रः क्रिप् या । क्लोवायते । का-